kilkanaś. stronnict. któr. obok zasad swoich polity: socjal. i etycz. musz. taki. propago: pew: idee etycz: bo dzisiaj tak. wielk. jest potęg: nie tyl. ~~dzien~~ dziennik. polityczn. ~~artystyczn~~ lecz i teatrów i wystaw artyst: i czasopis illustrow: że każd. stronnict. maj. jakieś jasno określon. cele kultu. wituj. opiekow: scen: księg. i kunsztę: i kraf. do prasow: malars:

Na odwrót now. sztuk: artyst: czy w dzied. poez. powieśc: czy wpra: sztuk plasty. i grafi. zaczęt. wyrażać: jakieś now. im właści. teor. społe. lub polity. i etycz. ~~dla dogm~~ wiel. zdoby: zwolen: w jak największ. koła. Wyni. to z jedno: natu. ludzk. która gdy jest normal: dochod. zwole. z wielk. pracą, bo ona jest tej potrzeb. do pogodz. swoich zasad polity. i etycz. z nauko. i estety. w cało. harmonijn. logicz. związ. z pojęć. celowo: i życia ludzk.

Moż. więc na pewn. twierdz. że każd. miłośn. badacz, twórca sztuk pięk. i liter. ~~ma~~ wyra. jakieś

syst. estety. naucza. jeno przez wychow: przez obcow. z koleg. lub samodziel. nabyc: w wszystk. swoj; w mocowan. się z tajemni: bytu i praw przyrod. widział. i niewidział. – a mogą. równ. pewn. – afirmo. się tych syst: nie wiele. Jedni wierz. a nas w teor. Tołstoja lub Tain'a, inni Nietzchego lub Schopenh. Ruskin'a lub Guyau lub Lotzego, bo autoro. ci tatwo za przykłp: i drugi wodzi, co taki. wiele tam:

Jednaki. po nad temi prąd: chwilo. wznosi się potęż. fala Platoniz. Tak przynajm. utrzym. p. Eugeni. Véron, niedołęt. redakt. czasop. L'Art Napi. spora Estety: niew. już wydan. – co świad. o tej potrzeb. a ogól. charakt. realiz. materyalist. jak wszystk. publika: bibliot. des sciences contemporaines – wydaw. przez księg. Reinwalde. Tam obok dzieł Letourneau, Hovelacque, Topinard i t. d. bard. ważny. ale tez bard. materyalist. usposob. autor: fizyk: l'esthétique

p. Eug. Véron. Na końc. tej książ. znajd. się ostra
polemicz. dodat. pod tytuł: nas ta bliżej obchodz. l'esthé-
tique de Platon p. 464 sq. – 3e wyd. r. 90. –
z któr. dowiadujemy się, że z wszystk. syst. estety-
tyk. platoń. najczęst. i najmocn. wpływ wywarł
na produk. artyst. To byłob. pochwałą: bo któżb
nie wie, że świat artystycz. liter. żyje wciąż
wspomnien. wielk. greck. filoz: ale p. Véron
to boli, bo same złe skutki wyciąg. stąd dla
sztuk pięk.: Jeżeli po szkoł. sztuk pięk. i
przy rozdaw. stypend. zwiedz. do podróży wym.
i po wystaw. obraz. panuje gust pewien
akademicki. który wyklucz. wszyst. co z niem
się nie zgadz. wina to Platon. i jego estety.
To też dodat. polem. na końc. książ. napis.
z wielk. złości. dla akademick. artyst. i chęci
wzruszenia powagi Pl.

Wstęp Poglądy estetyczne Platona

mają oczywiście wielkie znaczenie historyczne. ~~Kto Były~~ ~~nie są pozbawione aktualnego interesu.~~

Platonem nie mógł uniknąć losu ~~los wszystkich wielkich myślicieli~~ godnego zazdrości;

że każda myśl jego pozostawiła ślad w dziejach,

a niekiedy raz ~~rzuciła~~ nowe wskazała im drogi, ~~je na nowe tory~~ nowe zdobycze.

Ale prócz tego interesu ogólnego estetyka platoń.

przedstaw. jeszcze bardzo żywot. inter. aktual.

Nie jeden krytyk ~~dzieł sztuki~~ estetycz. a nawet więcej estet. uchodzi za zwolenn.

ideału a wyraz ten nie daj. się oddziel. od ucznia

Platona. Nawet ideały, do których greccy mędr. nie

były. się przyznać, będą wspomnieć: Akademia, a

gdzie Akad. tam Platon. Wiado. jak wielki wpływ

na rozwój estety. niem. w ubiegł. stule. wywarli Schelling i Schopenh.

ani jed. ani drugi nie był platoniczny, ale ich teor:

estety. niewątpli. przepełnio. idee: platońsk.

A we Fran: w tym sam. czas: panuj: odpowied.

~~we Fran~~: w estety: umiarkow: Platonizm jak mówią

zresztą: przez Cousin'a, Levêque'a i t d. dopóki:

reak. pozytywiz. i materyaliz: nie usunęli. jego

jego wpływu. A naw. ta reak. jest wymow. dowod. że jakiś Platoń. panow. lub pozyczyn. zdow. się panow: w dziedzi. sztuk piękn: skoro aposto: zow: Vieran: nemęt. przeciw niemu wystąpu:

Zaznacz. to n.p. Eug. Véron w swoj. Estety: Esthétique. Paris 90. 3e wyd. = niemar wydan. a napis. w duchu czyst. materyalisty. jak wszyst. publika: Bibl. des sciences contemporaines = wydaw. stwor. księg. Reinwalda. Na koń. wszystk. Estety. p. Véron znajdz. się rob. dodat. polemi. pod tyt. L'esthétique de Platon. p. 469 sqq. pisan. w takim ton. niemęd.: jak gdyb. stary mędrz. aten. ożył nad Sekwa: dyktow. prawa ministro. oświ. i dyrygow. całe. wychow. estety. Fran. Jeżeli tak jest rzeczywiś. to rozmow. się poglad. estety. Plat. jest rzecz: aktual: zwiena. w naszy. czasod. tol. lecz: tyl. artyst. i krytyk: pomięd. Laton. zwolen,

P. Véron, gdy zabier. się do tej polemi. był już od lat wielu redakto: mas. czaspis. L'Art

i jako ved. natural. ~~uwagi~~ ~~polemi~~ źle usposob. dla z wszyst. inn: czasopism.
i szkół artyst: o kierun. odmienn. Chciał ved. raz
na zawsze z niemi skończ. postano. niedoczer. powrz.
Plat: bo wszyscy późniejsi estety: ~~wszyst~~ ~~tur~~ od.
Arystot. do Kanta, pot. Schell. Heg. Lamennais,
Jouffroy, Cousin, Pictet, Ruskin, Levêque
i Taine nie wyzwol. żad. wpływ: ~~na~~ na produkt. artysty.
który by dał się porów. z wpływ. Plat. Zamia. wszel
oraz treści poznawcz na(zbieran. ich teorji ~~sztuk~~: wystar. zaś
teor: Plato: bo w niej znajdu. się czy źródł. czy
wyjaśnie. wszystk. przesąd. który. skład. się na
tak zwan. nauk: akadem. lub klasycz. Co
rok, przy otwar. salonu, powta. p. Véron, kryty.
sztuk piękn. którą porost. wierny. dobrym tradycj.
włoskiej. Plat. umyśl. aby u nieg. zaopatrz. się
w defini. i teor. którychb. z wszelk. trud. nie
znaleźli w jeg. dzieł. Ale to ich mało obchod. bo
jest przyjęt. że nikt nie sprawdz. tego, co przypisu.
Plato. i ze estety. Plato. jest ostat. wyra. nau.

o piękn. w sztu. daje Pl. nie napis. żad. estety. — p. 469 —

Rozbiór. polemi. p. Véron i zbij. jej wrażeń nie mogę dla braku czasu i dla tej. ważniejs. powo: że ona zwrócon przeciw cał. ideolo. i metafi. Pl: i przypisu. jemu mnóst. twierd. niby to wynikaj. z jego zasad: które z estety. nie mają nic wspól. np. p. 489 – 490 – , u.p. że ołów. moż. tworz. piękn. rzeczy od Bóstw. sam: — tego w tej form. nigdy nie powiedz. Pl. — a podzi. tyl. to zdan. 491 — że ostat. słow. estety. platoń. jest pogoda nieracho. bogów Fidia-szo :—

Mnie chodzi o wykaz: żywotno: poglą. estety. Plat: skoro ulży. Véron (483) jemu wienarst: że od dwóch tysię: lat teor. platoń. wywier. na wszyst. wystąp. znacz.; wszyst. nauczan. urzędo za przez teor akademiö. a tez: artystę: ciąg. nosi jeno. żyw. znam. tej nau.

Przypuścić: naw. że do wszyst. przeciąg. lub now. w orzi. zmysło: znajdu. się zew: wobec faktu

nieśtych. nowożyt. i aktual. Francu: lub: głośn. hasła
a umysło. ich, ponieważ na materia. ubrtalco. i znią
wielk. potrzeb. mej. lubi tym hasło. nadew. zwol:
zrewol: najogóln. w któr. przepad: wszystk: różni.
indywiduel. Jak w pavlan. fran: Każd. obrzw. vely:
uchod. za klerykaliz: a jest dogm: że klerykali.
godzi: ac iyz. republi: kat. w rzko: i otoone
materyalist. Veron. każ. estety: trosh. uduchownio.
ucho. ze Platoniz. On pasuj: w akadem. sztuk.
pięknę: on decydu. o przyjmow: obraz. na wysta:
publi; on stanowi o rozdaw. nagród, stypend.
zakupu. dzieł sztuk. Zwiroc. Platoniz: jest to
wyzwole. szt: z pod jarzm. człowieka. Może
rob. wystaw: jak Tata. uchodz: rozumiejąt. się
do tej teory antyplatoń.

Na tem tle dziejów: walk i zabieg: chcemy
rozstrz. pyt: czy Plat. miał jakąś estety: Że
żad. nie napis: na to wszys. zgod. się z p. Veron-
czy z jeg. dzieł moż. wydob: dostateczn. ilość

pogl. aby z nich utw. jakiś syst. estety. zobacz. późn.
P. Véron twierd. że moż. (p. 470) – i że to będ. syst.
zrozum. i zgodn. w częśc. swoich. Ja ~~twierd.~~ będę musiał za ~~przeczyć~~
twierd. przeciw. jeśli chodzi o syst.: nie wymyślo. przez
nas na podstaw. platoń. metafi. jak to robi p. Véron,
lecz o syst. ~~estety.~~ teor. sztuk ~~prac~~ piękn. bez któr. nie
ma komplet. estety. Ale gdyb. naw. racya była
po stron. p. Véron. i jego zwolenn. zaw. wracamy
do zagadn. z kwest. w najwyż. stopn. abstrak.
interesuj. wszystk., którzy zajmow. się szt. piękn.
zat. jako najbard. odpowied. uważam zebran. i
rozpatrzon.

II Wielkie pojęć wstępn.

Mów. o pogl. estety. jakiegokolw. auto. nie moż. nie
porozumiew. się co do znaczen. pojęć tak.: jak
estety., piękno, szt. piękn.:

a) Estety. jest nau. now.: nie starsz. od Baumgartena, który w r. 1750–58 w dwóch tom. ogłosił: Aesthetica t. j. teor. uczuć. Chciał utw.

rodz. uść. logi: która by dla ciemn: percepcji była
tem, czem oddan. w ścisł. była logi. dla jasn:
percep. czyli myśli. Z tego zamiar wycho: a
powi. być uważ. jako nowo. wzięć ścisły Leib.
-Wolffa a mały reszty. – chce zanaczyć – ją za bar-
nistka i przypra: że bada przedmio. tak myśli i niegod-
Mimo to jedn. stan. się o wyjaś. tego co jest piękn:
Dla niego jest to „doskonałość" zmysło. poznaw."
das Vollkommene der sinnl. Erkenntnis – oddziel.
piękno od prawdy, któr. jest przedmio. rozumu poznaw.
i od dobr: któr. jest przedmio. pożąd. czyli woli.
Jak określ. objaw. i treść piękn. pomiń.
wystar. uwag: że za sztuk. piękn: głów. uwzględ.
poez. i wymow: a w poez: uznaw: Henryadę
Woltera stawi. na pierw. miejsc. O jakiejś teor.
sztuk. piękn. w rozwoju. nowsz. nie ma w niej mowy.
Zasługa jego jest, że pierw. stwor. jakąś naukę
o piękn. niezależ. od inn. gałęzi. filozo. Zapew.
przed nim filozo. o piękn: i daleko lepiej: ale

to były metafizy. wycieczki, robio: podcz. badań etycz. i polity. Pisa. takż. trakta. o piękn. i Pl. jed-napis. ale nigd. w celu systematy. ~~apteru~~ wszyst. objaw. i utwor. w któr. zachodzi się piękno. Zapew. Arystot. któr. wszyst. na inne. porządko. i w syst. układ. takż. sztu. piękn. dorzuć oprac. ale mamy tyl. fragm. o poezyi, który porówn. traged. się zajmu. Staw. zat. Baumg. jest założ. nauk. go oprz. Estety. i wypr. zaj. tej: doń dziś. na znacz. szerok. i wznioślejsz. znacz. Rozum-dzieię przez estety. teor. piękno. i wszyst. jej objaw. a musi każda estety. rozpad. się na dwie cz. jedn. ogól. o piękn. i jego właściwo. i praw. drug. specyal. o sztuk. piękn. w któr. i przez któr. ludz. urzeczywist. ideę piękno.

Ale wyraz

6) <u>sztuki piękne</u> wymag. takż. osob. wyjaśn. Przed stu laty nie było. nikt u nas rozum. jego sposo-sob. mówien. ani brać sztu. w znacz. bezwzględ. ze

symb. wszelk. produkt. artysty. Niem. takż. już oswoili się z podobn. abstr. u. d. Kunst" a Francu. któd. l'art bez żadn. dodat. określ. Ale to było dawniej zupeł. niezrozumiał: bo znano tyl: sztuk. poszczeg. oddziel. przedmio. lub funk. do któr. odnosi. się szta.

Starożyt. przez τέχνη lub ars rozum: zdoln: pewn: skutk: wedł: stał. reguł = czyli odrózn. w każd. szt: dwa pierwiast: jed. umysło: i drugi mecha- poleg. na pewn. zgrabno: aby owe zamy wedz: przeksz w czyn

Diom. gram I. 421 ars ē rei cujusq scientia ~~ad~~ usu v. traditione percepta tendens ad usū aliquē vitae necessariū

Victor gram VI. 187 ars quid est? -uniuscujusq rei scientia = artiū genera quot sunt? = tria = quae = sunt quaedā animi tantū, quaedā corporis, quaedā animi et corporis = quae sunt animi tantū? = hae sunt: poetice, musice, astrologice, gramatice, rhetorice, juris scientia, philosophia = quae sunt corporis? = jaculatio, saltus velocitas, oneris gestamen = †

† quae sunt animi et corporis? = vers cultus, palaestra, medicina, mechanice, tektonice =

Klassyfikacya sztuk była rozm. dość powierzchow. i brana alb. z przedmio. któr. się zatr. zajmo: alb. od osob. któr. ją wykonyw: alb. od celu ogóln.

Odróżn. n. p. artes serviles – liberales v. ingenuae

Tych za ~~Macrob~~ Martian. Capella: liczon. siedm: trivium: gram. rhetor. logi. quadriv: arith. geom. astro. musi.

alb. korzyst. lub służ. zabaw. i rozryw:

philosophia była ars artium, disciplina disciplinarum – Macrob. Sat. VII 15. 14

Sen. epist. 88, 21 quatuor ait esse artium Posidonius genera: sunt vulgares et sordidae, sunt ludicrae, sunt pueriles, sunt liberales.

Cic. de orat: I. 118: in iis artibus in quibus non utilitas quaeritur, sed animi quaedam libera oblectatio

Sen. Epist. 88, 18 non enim adducor ut in numerum liberalium artium pictores recipiam

ib. 88, 23 pueriles sunt et aliquid habentes liberalibus simile hae artes quas ἐγκυκλίους Graeci, nostri autem liberales vocant

Dzisiaj tak. zw. sztu. piękn. stanow. grupę dla

sieb. a choć podz: wzmci. bywa poda: przez estet:

penaj. jedn. zgod. co do wspóln. ich charo: Poleg.

on zaś na tem, że dzieła, należ: do jedn. ze sztuk.

piękn.; wywołuj: w dusz. widza wraż. któr. nazyw.

piękn. – że dzieła te nie są zrobio. dla żadn.

celu praktyc. lecz mają swój cel w sob. Tego jest

ową treścią ducho.

zawsz. wyrażen. jakiejś idei (w zmysło. form:

Na podstaw. tego charakt. isto: oddziel. się dzieło

należ. do sztuk piękn: od przemys. uew. najbed.

piękn: oddziel. się od twor. przyrodz: uew. najbar.

zachwyc. swoj: urod.

A z teg. dalej wynik: że liczb. sztuk piękn.

dzi. u wszystk. estety: jest mniej więc. ta sama,

choć nie zgodz. się tem. co do ich porząd. i pokrew:

Jeśc: w starożytn: nie chcia: n.p. architekt. uważ.

za „naśladuj." = mniej więc odpow. to naz: „piękn."

dodać do sztu: ani malarz. np. zalicz. do artes

kładź

liberales, i t. p. lub jesz. Her: jeno: ~~zalicz~~

międz. sztu. piękn. sztu. kuchar. i sztu. ubier. się. a tak samo sztu. ogrodnicz. w czem naślad. go Schop. to każd. widzi, że wedł. podan. znamio. który. posiad. mieć musi dzieło ~~estety.~~ prawdzi. piękn. estety. Łatwo możn. tey. rodz. sztu. usunąć z swoj. dziedzi. jako należ. do życi. prakty. alb. też trakto. je jako pogran. obsz. ~~~~ pomiędz. życi. prakty. a estety.

c) Estetyka Dzisiej wszys. zgod. się w tem, że estety. jest nau. samodziel. zajmu. się ideą piękno. i wszystk. jej objaw. a że te obj. alb. mog. być przyrodz. t. j. niezależ. od celów. poza natu. do bytu powoł. alb. też sztucz. t. j. twor. osobn. działan. ludzk. rozwąż. się estety. Przeto nau. ta rozpad. się na część ogól. o piękno. w ogól czyli o jej praw. i właściwo. tak przy. jak metafi. i na dwie częś. specyal. z któr. jedna zajmu. się piękno. przyro. i wszelkiemi jej twor.; a druga piękno. pewn. twor. ludzk. należ. do dziedzi. sztuk pięknych. Ta druga część będzie bedata

już to istot. i warun. sztuki wogóle, już to istot. i rozwój sztuk poszczegól. A tych sztuk, zwanych piękn: dziś. przyjmuj. zwykł. sześć, ugrupow: według. pewn. kryt. któr. już Arystot: używ. choć nie przyjmo. tej sam. liczb. sztuk. piękn. któr. my przyjmuj:

Są takie sztu: maj: to wspól. że ich utwo: są przeznaczo - na to, aby istn: nawet po usunięc: się artyst: Te tacy są: 1) archit: 2) rzeźb. 3) malars: są takie inn: któr. twor. tyl: ~~tak~~ dług. trwają jak dług. wykonyw. je artys: 1) poez: 2) taniec 3) muzy-

Twory Pierw. grup: ~~...~~ składa się z części. któr. wypełn. przestrz: ~~twor~~ zat. istn. obok siebie; twor. drug. grupy jakkol. muszą być przedsta: w przestrz: wypełn. ją tyl: chwilo: jako ustrza: ruchu, a części ruchu następu. po sob: każd. część zjaw. się, gdy poprzed. zniknie: aby tak. samo ~~...~~ ustąp. późn. nowej. Są to zat. częś: któr. po sob. następu: a ponieważ. za tyl. przez myśle. i pam: W pamięc: moż. zacho- się obraz ich; dlatego: poez: odegr. i melo:

Ale w przestrz.: nie po za tym, któr. patrz. na tań.: lub przysłuch. się muzy. nie ma pozost.

Przy czem trzeb. oczywiś. zapom. że dzisiej wiele poez. druku - ciągł wytraw. - do czytel. a muzy. także konsolid. się w nut. Nie zmien. to jedn. faktu, że pieśń pisze się na to, aby była śpiew. i życ. jej estety. póty trwa, póki trwa jej odśpiew. To samo odno. się do muzy. i tań. a bardz. jeszcz. do mimi. dramaty. do poetow i t. p.

To były wstępn. objaśn. mości przystęp. do pogl. estety. Pl. Musza być rozbier. na tle dzisiej. estety. któr. ze wszys. Pl. nie był, ale bez któr. jasno rozumo. o pogl. estety. całość. starożyt. nie może. Pogl. tedy estety. Pl. jeśli mieć któr. ~~[illegible]~~ rozważ: ~~pod względ.~~ trzech punkt. zasadn.

a) ~~jak. była teor.~~ [co nauczał Pl.] o pięknie w ogól.?[2]

b) jak wyobr. sob. ~~piękn.~~ objaw. piękna w przyro.?

c) co sądz. o sztu. piękn. w ogó. i o każd. z nich osob.?[2]

III Piękność w wytw. Pl:

Jakkol. defini. najrozmait. rucho. się, nie zawsze międ. zob. zgod. ani nie zaw. dosyć ściśl. mogą jedn. odróżn. u Pl. trzy rodz. piękn.

Naprzód jest piękn. podpad. w jakikol. spos. pod zmysł: Co sprawia, że tak. przedmio. wyd. się piękn. i wywoł. nas wraż. przyjem: Towarzysz. wrażen. piękności? Musza mieć, odpow. Pl: pewn. stat. przymio. a) odpow. jakiemu celowi? b) porząd. pewn. międ. we wszystk. c) porząd. pewn. równom. i prozrzyst.

Tym znamion. objekty: odpowiada: pewn. wraż. subjekty: a) rzecz zastoso. do jakieg. celu wyd. się nam przyjte. b) rzecz, w któr. przebij. miarowość = ... harmonię. c) " " " przezrzysto " " przyjemn:

Trzy zaś przeciw. cech. przymio. wywoła. w nas wraż. wręcz.

Jednakże trzy te znamio. nie są ani od sieb. ściśl. odgrod: a częst. pomiesz. z jakiem. względ. etycz:

Poró. Schasler, Krit. Gesch. d. aesth. I 83 57/

N. p. w Gorg: piękne jest co jest pożyteczne do jakiegoś celu – lub co jest przyjemne lub co jest jedno i drugie = bo dobro i przyjemn: wydz. się z tego dobr. za dwa mom. piękno.

w Hippiasz: dzieło piękne i nieskazitelne jakieś rzeczy, lub istot. żyw. lub czynu odnosi się zewn. do pewn. użyt. Przyjemność im towarzy. pozna. być ozdob. od pożądliw.

b) umiarkow. i równomierno. w Fileb. = miara = odnosze. się całości. części do sieb. = jedno. w rozmaito: a względn. do dziełca. = harmo.

Wkcl. brzydko = nieforemność. wydz. tego. co harmon.

W Tim. miara pod względ. formy = równomierno.

Ale względ. zestosow. do ety =

Fedon: miara i jednostajno = stosuj. się do cnoty = cnota = harmo. – duszy = zepsu: – dysharm.

Z tego dalsz. krok:

Legg: wszys. sprawiedli. są piękni, choćb. ich ciała były niezbrzydo.

a Piękno nie było. różne od. z dobr.: ten i z prawd.: bo prawd. jest sprawdzeniem: z umiejętno. a nie z brak. umiej.: (rozpiecz.)

c) Miara = jedno w/rozmaitości. = harmonija. stosun. części do sieb. i do całości. prowad. do pojęć: jedno. Ta jedno. u Pl. czas = porządkiem. czas: = nie pomieszna. = czas = czyst.

Te wszyst. znamio. powin. odnaj. się w piękn. poszczeg. pod wzgl. Gdy jedn. w Fedro. wielk. wag. przypisu. piękn. post. ludz.: i w niej odnajd. harmo = ośrodek. w Fileb. się przez piękn. nie rozum. teg. zaw. co stanowi = n. p. piękno isto. żyj. lub piękno obraz. lecz coś prost. zaokrągło. i matematy. utoczo: płaszczy. i ciała (przez tokarza) – bo tak. figu. są piękn. sam. dla sieb a nie dla jakieg. celu = tak. kształt jedn. nadw. napotyk. się w ciał. i dla teg. piękno. ciała ludz. były ozdobą i nie daj. się porówn. z piękno. matematy. = później. wsz. Pl. w Fileb. piękno. ludzk. organiz. uważ. matem. regularno i symetr. = powsz. że prost. linie najpiękn. zaś kuli, +

+ koło najpiękn. z płaszczyz. i kula wśr. piękn. ciał a z koło. czyst. i wiecznie: n. p. czyst. biał. kolor dla dotyk. co gład. miękk. dla słuchu tony czyst. gład.

O pięknie - dusza zob. Schasler I. 88-87.

O pięknie w sob. i bezwzględn. ib. I. 57 sq.